

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 26 (340)

30. juunil 1928 a.

VIII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas Kr. 10.—
 poolaastas „ 5.—
 veerandaastas „ 2.50

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas Kr. 8.—
 poolaastas „ 4.—
 veerandaastas „ 2.—
 Üksik number maksab 25 senti.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24
 Kuulutuste hinnad: *
 1/1 lehek. Kr. 40.— || 1/4 lehek. Kr. 10.—
 1/2 „ „ 20.— || 1/8 „ „ 5.—
 1/3 „ „ 13.50 || 1/16 „ „ 2.50
 Tunnistuste kaotuste kuulutused Kr. 1.—
 Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% o kallim.
 Aadressi muutmise 30 senti.
 Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) Eugen Maddison. Kas politsei korraldusseadused on kaotanud oma maksvuse? 2) M. Morrison. Ühest kriminaalprotsessi iseäraldusest. 3) A. Liit, Näpunäiteid juurdluste toimetamise alalt. 4) Joh. Liivak, Kas on määruste mittetundmine vabandatav ja kas on politsei kohustatud neid kodanikele alaliselt meele tuletama? 5) Spordi alalt. 6) Ametlik osa. 7) Küsimusi ja kostmisi. 8) Kuulutusi.

Kas politsei korraldusseadused on kaotanud oma maksvuse?

Eugen Maddison.

Kuni välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei ühendamise ajutise seaduse (Riigi Teataja nr. 68 — 1924. a., sead. nr. 28) ilmuniseni olid politsei tähendatud kolm liiki korraldatud seadustega („Politsei korraldus“ ja „Kriminaalpolitsei korraldus“, Riigi Teataja nr. 4/5 — 1920. a., sead. nr. nr. 20 ja 21, „Eesti vabariigi kaitsepolitsei korraldus“, Riigi Teataja nr. 61/62 — 1920. a., sead. nr. 182, „Seadus välispolitsei ametnikkude distsiplinaar-karistuse kohta“, Riigi Teataja nr. 139/140; sead. nr. 276, „Lisaseadus Eesti vabariigi kaitsepolitsei korralduse seaduse § 15 juure kaitsepolitsei ametnikkude distsiplinaar-karistuse kohta“, Riigi Teataja nr. 143/144, sead. nr. 291 ja riigi eelarved). Tähendatud seaduse § 2 andis vabariigi valitsusele õiguse kuni selle-

kohase politsei üldise korraldusseaduse maksmapanekuni tarvilisi määrusi maksmata panna ja korraldusi teha politsei kesk-asutuse, välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei kohaliste asutuste kujundamiseks.

Tekib küsimus, kas loetletud politsei korraldusseadused kaotasid oma maksvuse välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei ühendamise ajutise seaduse maksmahakkamisega? Küsimus ei ole akadeemiline, vaid temal on ka suurem praktiline tähtsus. Küsimuse peale on hiljuti vastanud riigikohtu administratiiv-osakond. Vastuse leiame „Õiguses“ (nr. 3 k. a. lhk. 96). See kõlab: „Tõsi ju on, et 20. mai 1924. a. seaduses nr. 28 otsekohe sõnaliselt ei ole öeldud, et politsei korralduse (R. T. nr.

4/5 — 1920. a.) määrused selle seaduse maksmahakkamisega oma jõu kaotavad, kuid etteoodud 20. mail 1924. a. seaduse § 2-st tuleb siiski järeldada, et politsei korralduse määrused 17. XII. 1920. a. (R. T. nr. 4/5 — 1920. a.) on oma maksvuse kaotanud, kuna seaduseandja on vabariigi valitsusele kuni sellekohase politsei üldise korraldusseaduse maksmapanekuni (järelkult endine politsei korralduse seadus ei ole enam maksev) õiguse annud tarvilisi määrusi ja korraldusi teha üldse politsei kesk- ja kohaliste asutuste kujundamiseks. See tähendab, et endiste seaduse määruste asemele, mis politsei kujundamise kohta käisid, astuvad vabariigi valitsuse poolt väljaantavad määrused ja korraldused. Nii siis riigikohtu seisukohalt, kaotas politsei korralduse seadus (järelkult ka teised politsei korraldusseadused) oma maksvuse välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei ühendamise ajutise seaduse maksmahakkamisega, s. t., et need on tühistatud (отменены), et neid enam ei ole, et ei olegi vaja neid muuta vastava seadusega. Selle seisukohaga oleks raske ühineda. On õige, „et endiste seaduse määruste asemele, mis politsei kujundamise kohta käisid, astuvad vabariigi valitsuse poolt väljaantavad määrused ja korraldused“, kuid mitte selle tagajärjel, et politsei korraldusseadused, kui seadused enam maksvad ei ole. Võib olla, et riigikohus sõnade all „oma jõu kaotavad“, „oma maksvuse kaotanud“, „ei ole enam maksev“ on midagi muud mõelnud, kui seda, et seadus on ära muudetud või tühistatud (отмененъ, est annulêe), kuid arvestades meie seadusandluses tarvitataivate oskussõnadega, tuleks neist siiski nii aru saada, et nende all on just seda mõeldud. Võtame, näit. meie värske tempelmaksu seaduse, mille § 27. p. 4. ütleb, et „käesoleva seaduse maksmahakkamisega kaotavad maksvuse: poslinite seaduse § § 1—200 (V. S. K. V köide)“ jne., s. t., et nimetatud seadused on muudetud, et neid kui seadusi enam ei ole, et nende asemele on astunud teine uus seadus. Võiks veel juhtida tähelepanu asutava kogu poolt 29. juunil 1920. a. vastuvõetud perekonnaseisu seaduse (Riigi Teataja nr. 139/140 — 1920. a., sead. nr. 275) peale, mis kunagi ei ole jõusse astunud või maksma hakanud, kuid mis siiski maksvuse kaotas riigikogu poolt 12. novemb-

ril 1925. a. vastu võetud perekonnaseisu seadusega (Riigi Teataja nr. 191/192 — 1925. a., sead. nr. 110, § 66). Samuti on vististi lugu ka vene 1903 n. s., kui uus kriminaalseadustik pannakse maksma.

Et politsei korraldusseadused oleksid kaotanud oma maksvuse selle vastu kõneleb ka välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei ühendamise ajutine seadus ise. Välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei ühendamise ajutine seadus, mis riigikogu poolt oli vastu võetud 20. mail 1924. a., hakkas maksma 1. mail samal aastal. Kui politsei korraldusseadused oleksid kaotanud maksvuse 1. mail, siis oleks 1. maist kuni tähendatud seaduse vastuvõtmiseni või avaldamiseni Riigi Teatajas (27. mail) või isegi politseiasutuste kujundamise määruse (Riigi Teataja nr. 177/178 — 1925. a.) maksmahakkamiseni politsei korraldamise alal tühi koht jäänud. Vabariigi valitsuse otsus 13. juunist 1924. a. nr. 60 (Riigi Teataja nr. 92/93 — 1924 a.) käis teatavasti ainult politsei peavalitsuse ja selle osakondade moodustamise kohta. Tuleks küsida, mis alusel elas ja tegutses siis politsei kuni tähendatud politseiasutuste kujundamise määruse ilmuniseni?

Vastus oleks järgmine: eelpool loetletud politseikorraldusseaduste alusel. Seda tõendab muu seas, ka välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei ühendamise ajutise seaduse § 1. tekst. See paragrahv kinnitab: „Kriminaalpolitsei viiakse k õigiki kriminaalpolitsei korralduses (R. T. nr. 4/5 — 1920 a.) ettenähtud õigustega ja kohustustega, maha arvatud sama korralduse § 8. p. 4 ettenähtud ülesanded, kohtuministeeriumi alt siseministeeriumi; samuti arvatakse siseministeeriumi koosseiu kriminaalpolitsei koosseisus ettenähtud ametnikud, peale nende, kes teostavad kriminaalpolitsei korralduse § 8., p. 4. ettenähtud ülesandeid. Viimased arvatakse kohtuministeeriumi koosseisu. Kriminaalpolitsei korralduses tähendatud kohtuminiistri õigused lähevad siseministri kätte.“ Tähendatud seadus ei kõnele eriti välis- ja kaitsepolitsei ülesannetest, õigustest ja kohustest, ei kõnele ka siseministri õigustest nende suhtes. Miks ta seda ei tee? Seepärast, et tähendatud politseid kuulusid juba siseministeeriumi ametkonda ja et kõik see,

mis oli vaja öelda kriminaalpolitsei suhte selle üleviimise puhul, oli ette nähtud maksvates politsei- ja kaitsepolitsei korraldusseadustes. Seda arvesse võttes on õigustatud küsimus, kui tähendatud korraldusseadused ei kaotanud oma maksvuse, siis missugune juriidiline tagajärg või missugune juriidiline efekt oli välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei ühendamise ajutisel seadusel. Minu arvates, võis temal ainult järgmine juriidiline efekt olla: kuni politsei korraldamiseni vabariigi valitsuse määrustega ja korraldustega tuli kohaldada politsei korraldusseaduste määrusi; vabariigi valitsuse poolt antavate määruste maksmahakkamisega kohaldatakse juba tähendatud määrusi, s. t. politsei korraldusseadused jäävad seisma (samuti nagu see sünnib teatavate seadustega sõjaseisukorra ajal, näit. koos-

olekute seadusega vastavate sundmääruste tõttu) seni, kui vabariigi valitsusele antud õigus seadusandlikul teel ei ole temalt tagasi võetud või seni, kui tähendatud seadused ei ole muudetud politsei üldise korraldusseadusega. Võib olla, et riigikohus tahtis ka sedasama öelda, kuid eelpooltoodud motiivide sõnaline väljendus igatahes ei tõenda seda. Nii siis, tähendatud politsei korraldusseadused ei ole oma maksvust kaotanud, vaid on ainult seisma pandud, kusjuures see seisma panek ei sündinud 1. mail, vaid palju hiljem vabariigi valitsuse määruste maksmahakkamisega. Kui nemad ei kaotanud maksvust välis-, kriminaal- ja kaitsepolitsei ühendamise ajutise seaduse maksmahakkamisega, siis on selge, et neid võis ainult seisma panna, sest vabariigi valitsuse määrustega ei saa muuta seadusi.

Ühest kriminaalprotsessi iseäraldusest. |

M. Morrison.

On kunagi politsei ja seltskonna vahelistest vastoludest kõnet olnud, siis on otsitud alati ka sealsamas nende tekkimise põhjusi. Politsei kohta kõneldakse, et mitmesuguste maksude sissenõudmine, mis õieti politsei asi ei peaks olema, politsei ja seltskonna vahelist head vahet raskendab. Kuid kõneldakse veel teisest põhjusest. See seisab minu arvates selles seisukorras, millesse avalikud süüdistusorganid on asetatud praegusaja kriminaalprotsessis. Kõigepealt tuleb meele pidada, et igaüks, kes kohtu alla sattunud, heameelega ei näe, et tema vastu üldse alatakse süüdistust, sest kui see kord alustatud, siis ei pane seda seisma enam ükski jõud. Esialgset algatajad peavad enda peale võtma ka kõik esialgsed vastupunnimised süüaluse poolt, mida viimane toimib kaunis energiliselt, kus ta veel kõiki abinõusid tahab kasutada, et vabaneda kimbatusest. Tema vastupanek nõrgeneb ja väheneb selle järele, kuidas protsess edasi kestab ja süüaluse peale avaldab oma vastumõju. Esimesed vastuajamise hoobid kaebaluse poolt peab võtma politsei kui asjaalgataja vastu ja need kestavad edasi ka sedamööda, kuidas politsei edaspidises protsessi käigus figureerib. On

kord juba kohtute pool süüdimõistev otsus süüalusele tehtud, siis näib ka rahu maas olevat. Kuid igakord ei ole see nii. Olgugi, et nii konkreetset ja otsekoheselt asjast ei ole kõneldud, näitavad pikemaajalised tähelepanekud siiski, et tuleb tõendada seda arvamist. Sest kõik, mis ehk muudel aladel ja ajutise meeoleu tõttu esile kerkinud, võib ununeda ja ununeb kiiresti, kuna aga kohtu protsessides avalikkustulnud nähtustega see ei sünni nii kergesti.

Et politsei kaudu peaaegu suurem osa kriminaalasju algatakse, et politsei neid kõige pealt protokolleerib ja pealegi kohtutes süüdistab, see on veel loomulik ja ei tekita iseäraselt meelehärma kaebalustes. Süüalustele jääb aga tihti arusaamatuks see nähtus, et asjaalgataja politsei ise samas asjas kohtus veel üle kuulatakse kui tunnistaja ja olgugi, et see sünnib kaebaluste arenematuses, on tihti raske neile selgeks teha, et see on protsessi ja seaduse nõue, mida politsei ei suuda ega saa muuta. Peaks nüüd seesama politsei veel protsessis edasi kaebama, siis ilmub ta kaebaluse silmis kolmel kujul: 1) asjaalgatajana (vahest ka ise kaebajana), 2) kohtus tunnistajana ja 3) edasikaebajana, seega otsekui protsessi

poolena. See kriminaalprotsessi nõue saab eriliseks veel seetõttu, et heakorra ja julgeoleku asjus on politsei pea ainukeseks kriminaalasjade edasilükkajaks teguriks, kus tihti muud tunnistajad ja tõendused hoopis puuduvad, kas sellega, et neid üldse saada ei olegi, või et nad meelega hoiduvad kõrvale.

On ka juhtumisi olnud, kus kohtutes võeti selle üle põhimõtteline küsimus üles, kas võib politseiametnik ehk teenija, kes kahju kannatanud ja selles asjas kohtus tunnistajana üle kuulatud, veel omal käel tehtud kohtuotsuse peale edasi kaevata, kui ta ei saanud jääda esimeses instantsis tehtud otsusega rahule. Siin leitakse nüüd, et kahjusaaja on kaebealusega võrreldes asetatud palju paremasse seisukorda, sest kaebeallust ju kunagi tunnistaja nime all üle ei kuulata. Seda viimast on vahest küll toimetanud ja toimetavad veel praegugi kohtu-uurijad sellel eesmärgil, et tulevast kaebealust tunnistaja nime all esialgselt üle kuulates, viimaselt kaebuse tõenduseks ja kinnituseks uusi andmeid saada, mis kohtu-uurijal enne süüaluse ülekuulamist puudusid, kuid see kohtu-uurijate praktika leiab mitmeti paremate kriminalistide poolt vastuvaidlemist ja kritiseerimist.

Leitakse, et asjaalgataja kuulatakse kohtus üle tunnistajana, siis saab süüdistus sellega igasuguse raskuse, mis temal muidu puudub. Sellist raskust, millesse kriminaalprotsess asetanud kahjusaaja ja kaebaja, ei ole kaebealusel olemas, kuna seda ka viimane ehk näha sooviks. Ja advokatuur aitab süüaluseid kaitstes sellele omalt poolt tublisti kaasa, et tsiviilprotsessile omased võitlusprintsipiidid tungiks ka võimalikult kaugele kriminaalprotsessi. Eriliselt aga kerkib küsimus üles kõiges oma teravuses siis, kui kahjusaaja peaks esitama kriminaal-asjaga koos kohtule tsiviilnõudmise kahjutasu üle süüdlaselt ja palub selle väljamõistmist. Siis sünnib õieti kohtus segaprotsess, mille tsiviilne külg küll seekord lihtsustatud, kuid mille tähtsamaid põhimõtteid ei saa siiski tunnustamata jätta.

Mis kaebealuste kaitse nendel juhtumistel ette on toonud, kus asjaalgataja esineb peale asjaalgatamise veel kohtus tunnistajana, viib sinna poole, protsessi tuua valjut erapooletust ja seda juba

protsessi algusest peale maksma panna. Nimelt on tõendatud kaitsjate poolt, et neil juhtumistel, kus kohus muude tunnistuste puudusel on sunnit. kaebajat tunnistajana üle kuulama, viimasel kui kahjusaaja suur osa subjektivismi võib küljes olla, mida tema erapooletu tunnistajana figureerides ei suuda ega sõenda endast tarvilisel määral ära heita. Ilmub nüüd kaebaja ja kahjusaaja kohtus pärast asja algatamise toimetust veel tunnistajana, siis võib see subjektivism saada koguni kahekordseks, nähtus, mida õigusmõistmine heaks ei kiida ja mille vastu võideldakse jõudu mööda.

Kõike seda kaebaja ja tunnistaja osa protsessis lähemalt vaadates peab ütleva, et mitte ükski lihtsameelsete kaebelaste, vaid isegi nende teadustega varustatud kaitse igakord ei suuda sellest analüüsist aru saada, mida protsess iseenesest nõuab ja omab, et enda praegust kuju õigustada ja maksma panna. Sest viimasel ajal peab üldiste jämedamate põhimõtete kõrval olema siiski teatud osa elastilisust, painduvust, et tema võtted jääksid haaravateks ja kinnipidajateks süüaluse suhtes. Unustatakse kas kogemata või meelega, et kriminaalprotsessi staadiumid on teised kui tsiviilprotsessil. Nii võib juhtuda ja juhtubki sageli, et esimeses staadiumis tegevuses olevate isikute osavõtt võib muutuda järgmises staadiumis, mis tsiviilprotsessis ei tule ette. Kr. kp. s. nõuab protsessile ühtlust ühes staadiumis, kuna aga staadiumide vahetusel see ühtlus puudub ja see ei ole enam järjekindlusega nõuetav kui tsiviilprotsessis. Nii on seega lubatav ja loomulik, kui kriminaalasjas kahjusaaja esineb politseile teadaannet tehes teadaandjana, kohtus kuulatakse üle tunnistajana ja rahukogusse edasikaebamisel ilmub koguni protsessijaks pooleks.

Kr. kp. s. §§ 93. p. 3. ja 707. p. 4. on redigeeritud täiesti ühede ja nendesamade sõnadega nii rahukohtutele kui ka üldkohtutele. Nimelt pole nimetatud § järgi lubatud vande all kohtus üle kuulata, kui pooled tunnistajate tagandamist nõuavad, kes seisavad asjaosalistega iseärasest vahelkordades lapsendamise, hoolekande, varanduse valitsemise ehk kohtuskäimise läbi. Et see reegel kõikidel kohtutel ühesugune, siis puudutab ta ükski neid isikuid, kes asjade juure sattunud kõrvaliste isikutena, kellel protses-

sis esinejatega iseärased suhted, kuid ta ei riiva otsekoheseid kahjusaajaid ja asjaosalisi. Sest peaks ta maksev olema ka viimaste kohta, siis oleks protsessist kõrvaldatud kõik need tähtsad ja olulised tunnistajad, kelle tunnistused tõe saavutamiseks kõige väärtuslikumad. Selle järgi on tunnistajate tagandamise kitsendust laiendada piütud ka säärase asjaosaliste peale, kes küll asjast pole otsekohe võtnud osa, kuid kuritegude läbi siiski kannatanud. Kuid vastusena sellele seletas vene senat NN 91/92, 73/87, 72/979, 71/453 ja 69/1088, et vandeta võib tunnistajatenä üle kuulata kahjusaajaid isikuid, nii asjaosalisi kui ka mitteasjaosalisi ilma nende osavõttu piiramata neis asjus, mida algatakse ilma nende nõusolekuta ja tahtmiseta ja mis ei käi lepimise alla.

Omal ajal on palju vaieldud selle üle, kas on avalik süüdistus tuletatav riigivõimu enese, avaliku süüdistaja organi või koruni kohtu poolt. Kuid kõik need teoreetilised harutused ei ole siiski midagi muud esile suutnud tuua, kui oma lõpuliselt kokkuvõttes seda üldlauset, et süüdistus on riigi päralt, süüdistab riigivõim, süüdistust tingivad ja nõuavad üldise huvjd. Selle peensuse üle, kellest õieti oleneb süüdistuse esiõigus ja kes seda peaks teostama, edasi vaielda oleks kasuta. Küllalt on sellest selgusest, kui süüdistuse võim üldse olemas, hakkab kahjusaajale abi andma ja võtab enese peale keerulise süüdistuse raskuse. Kahjusaajal on ütlemata tähtis, et tema hädas abi leiab selle poolt, kes võitlusse astub kurjategijaga, selle õigusmõistmisele vastuastuvat tegevust paraliseerib, nii öelda võtab kurjategijaga võitluse pidamise enda kanda. Sest seda kahjusaaja ise ei suuda.

On aga nüüd avalik süüdistus kord tegevusse astunud, siis kannab ta endaga kaasas lahutamatu osana ka tunnistuste ja tõenduste kohtule esitamise ühtlust ja ei või kasutamata jätta ühtki süüdistust tõendavat asjaolu. See on nüüd pinevile tõmmatud vedru sarnane, mis seni kellavärki tõukab edasi, kuni kellas tasakaal kätte saadud ja kell seisma jääb. Analooiliselt lõpeb protsessi pinevus jõusseastunud kohtuotsusega. On aga tõendus või tunnistus kohtule kellegi poolt esitatud, siis võib peale esitaja nii kohus kui ka kaebealune seda asjaajami-

sel neis piirides kasutada, mida nad kohaseks ja sündsaks peavad. On keegi tõendusi ette toonud, siis on viimased kantud otsekui võitluse areenile, kus neist ettetoaja ei saa enam oma tahtmisel loobuda, sest tõendused on saanud üldomanduseks. Ja tihti ei toogi enam üks pool tõendusi sellepärast ette, et vastane pool juba kord nende peale näidanud ja kohus selle võtnud vastu.

Sellest tunnistuste ja tõenduste üldisusest tekib nüüd see sirgejoonelisus, mille peale siin tähendatud ja mida kriminaalprotsess peab omama tõe selgitamiseks. Viimane muutuks kohtul võimatuks ehk liig raskeks, kui nende valimisel tuleks nüüd tsiviilprotsessile omasel viisil isesugust sorteerimist ette võtta ajaosaliste keskel. Sest kuri- ja väärted sünnivad harilikult salajaselt, kus kurjategija peamure on igasuguste tunnistajate pealtnägemise eest hoiduda. Nii võivad tunnistajad kuriteo toimimisel olla ainult juhuslikud, kurjategija tahtmisest mitteolenevad ja neid kõiki tuleb kasutada nii palju kui võimalik. Seepärast peab iga isik, kes kohtusse asja selgitamiseks välja kutsutakse, seal tunnistust andma nimelt tunnistaja nime all ja teise nime all neid üle ei kuulata.

On nüüd politseiametnik ise saanud kahju, selles asjas algatajaks olnud, või teadaande peale asjale käigu annud, kohus teda tunnistajaks välja kutsunud, juba olemasoleva süüdistuse tõenduseks, siis ei saa ta siin enam ise süüdistajana esineda. Sest süüdistuse funktsiooni ei ole temal enam olemas ja see on kas kohtu ehk prokuratuuri peale üle läinud. Sellega on nüüd asjaalgataja tegevus katkenud ja on alanud uus, tunnistaja tegevus. Nüüd võiks öelda, et protsess ühest asutusest algades ja teise jõudes, on pannud tegelaste juures muudatuse toime, kuid see muutus on ainult puhtjuriidiline, mille juures võib küll seletada üht ja teist, kuid mille läbi enam protsessis midagi ei muutu.

See protsessi tegelaste osade muutus oli alul peale kohtuseaduste maksmapanemist mitu korda kaalumisel vene senatis, kus neid nii sisuliselt kui ka õiguslikust küljest põhjalikult analüüsiti. Terve rida siit poolt antud seletusi tõendavad (NN — 68/66, 69/983, 70/595, 74/668, 74/326, ja 85/28), et see täiesti seaduspärane on, kui kriminaalprotsess siin

peab ja saabki tulevikus tsiviilprotsessist erinema. Ei ole üleliigne siin kohal nimetamata jätta, et neis samuis seletusis öeldakse, et just esialgset asjade algatajaid, politseid, tuleb kohtutes tunnistajana üle kuulata.

Mis nüüd kriminaalprotsessi teoorial siin öelda oleks, viib järgmisele väitele. Asjaosaliste ülekuulamine tunnistajatenä, kui see sündmuste kindlakstegemiseks tarvilik, viib tunnistaja otsekui asitõenduse seisukohta, kus isik peab vajuma tahaplaanile, kuna aga ettepoole kerkib tema kohtus ettetoodud tunnistuse väljendus. Ja seepärast on tunnistajate kohus ka vasturääkimata alluda sellele nõudmisele asitõenduste seisukohalt, selle surve all peab kaduma neist igasugune subjektiviteet. Nii asja juure astudes ei või üldse kohtutes küsimust üles tõusta, kas võib ja tuleb kahjusaajaid nende kõlbluses vormilisest küljest harutusele võtta. Küll aga võib küsimus tekkida, kas tunnistaja teda tunnusmärkide järelle võib tunnustada kahjusaajaks, kuid seda otsustab kohus teiste asjaolude järelle. Selle kohta on vene senat seletanud (NN 72/736, 79/42), et ametnikku, kelle au ametikohuste täitmisel haavatud, ei või tagandada vande andmisest kui kahjusaajat, sest politseiametniku auhaavamine on süütegu avaliku korra vastu. Ja otse need juhtumised on need, millede kohta eelpooltoodud mõtted kõige enam maksavad ja mida iseäranis peetud silmas selle artikli käsitamisel.

Mis nüüd puutub asja edasikandmise kohta teise kohtuastmesse, siis on siin ainult heakorra ja julgeoleku asjades politseil mõned eesõigused, mida pole era-kaebajal ega erakahjusaajal. Muudes asjades on politsei õigused ühesugused teiste ametikohtadega ja eraisikutega. Kuid ekslik oleks arvata, et nüüd edasi-kaebamisega oleks asjale loodud teine staadium, mis kasulik kaebajale ja kahjulik kaebealusele. See asjaosaliste muutus, mis eemalt paistab, on ainult näiline ja toidab vaatajate silmis ennast sellest paistest, mis neil olemas kohtuskäijate poolte kohta üldjoontes. Iseäranis muutust asjaosaliste juures ei tekita ja asjata on seega oletus, nagu võiks süüdistuse

raskus sellega kasvada, kui edasi kaebab isik, kes kohtu esimeses astmes tunnistaja osas üle kuulatud. Sest esimeses astmes antud tunnistus oli aluseks esimeses astmes tehtud otsusele, kuigi see võis osutada nõrgaks ja mitterahuldavaks kaebajale. Kui hästi esimese astme otsus kaebaja suhtes võis välja kukkuda, see on teine küsimus ega otsusta seda, kas kaebajal oli õigus üldse esineda teises astmes kaebusega. Mis asjaosaliste kohta maksev tsiviilprotsessis, kus need terve protsessi edasikandel teise instantsi igauks samadesse osadesse peavad jääma, mis neil oli selle algusel, see maksab kriminaalprotsessis ainult ühes staadiumis. Nimelt ei saa kr. kp. s. § 709 järgi kedagi üle kuulata tunnistajana sel ajal, kui ta täidab samas asjas prokuröri, kaebealuse kaitsja, erasüüdistaja voliniku või tsiviilnõudja kohuseid.

Hakkaksime kriminaalprotsessist poolte vahelist sarnasust otsima, mille kui aatelse eesmärgi poole püütakse, siis leiaksime meie seda ka praegustel oludel sealt küllalt. Sest kuigi avalik süüdistus, näit. rahukohtutes kohal ei ole, ei või ju öelda, et ta sealt siiski puuduks, sest süüdistab ju kohus ise. Peale selle ei ole ka tsiviilprotsessis poolte õigused kaugeltki nii ühesarnased ja ühejõulised, kui seda tihti kriminaalprotsessile tahtakse eeskujuks seada. Sest seal tuletakse poolte õigusi ja kohuseid nende ülesannete seisukohalt ja ühe ehk teise poole protsessimise eesmärkidest, millega tasakaal nende vahel võib muutuda. Kuid seega ei saa veel tunnistada, et nende vahel sarnasuse põhimõte protsessis oleks rikutud. Ning kui nüüd siin näidatakse, et nõudja on sellega paremus, et teda ei saa sundida nõudmist esitamata, kuna aga kostja on sunnitud vastust andma, kus ülekaal õiguste poolst silmnähtavalt nõudja pool, siis ei peeta seda asjaolu poolte vahelise tasakaalu rikkumiseks. Sest kõik need ühe protsessija poole eesõigused teise ees ei ole poolte sarnasuse põhimõttest kõrvalekalduvad, vaid asjaajamisest tekkinud tagajärjed, protsessis esinevate poolte mitmekesisusest sõltuvad asjaolud, eesmärkide ja ülesannete lisandused.

Näpunäiteid juurdluste toimetamise alalt.

A. Liit.

(Järg.)

Enne kui asume toodud näite üksikasjalisemale arvustamisele peatume määrusel, millega politseiametnik otsustab tegutseda kohtu-uurija asemel kr. kp. s. § 258. korras. See maksab niihästi vaatluse- kui ka läbiotsimise ettevõtmisel. Ühed prokuratuuri- ja kohtutegelasist on arvamises, et kr. kp. s. ei keela kirjutada tähendatud määrust kokku vaatluse või läbiotsimise protokolliga, mis oleks ühtlasi ka vastuvõetav töö lihtsustamise seisukohalt, teised sellevastu peavad õigemaks, kui määrus kirjutatakse eraldi, protokollist lahus. Esimest viisi tarvitab ka politseikool. Kuuldavasti on prokuratuuris teoksil üldised juhtnöörid politseiliste juurdluste vormilisest küljest ja seal leiab ka käesolev küsimus lõpliku otsustamise. Seniks aga soovitan ühtluse pärast kirjutada määrus protokolliga kokku.

Arvustades toodud näidet üksikasjaliselt leiame järgmist:

1). Vaatlusprotokollil puudub otsekohene side avaldusprotokolliga. See side peaks seisma määruks ja väljenduma käesolevas näites umbes järgmiselt:..... „N rajooni konstaabel N maal arvesse võttes, et NN andis üles (või: avaldas) ööl vastu tänast kuupäeva tema juures toimendanud murdvargusest elumajaga ühendusesolevast ruumist, et kohtu-uurijat pole kohal jne”.

Kui määrus kirjutatakse vaatlusprotokollist lahus, nagu see sündinud käesolevas näites, siis peavad ka määrus ja protokoll olema omavahel paremini seotud. Nii peaks see olema käesolevas näites: „1927. a. detsembrikuu 19. päeval mina NN, x- rajooni konstaabel N maal, oma eelseisva määruse teostamiseks toimetasin jne.”

2). Põhjendus kohtu-uurija asetsemisest on toodud näites küllaldaselt olemas (...et k.-uurija kohal ei ole ja tema tulekun jne.), kuid nägin küllalt määrusi, kus kohtu-uurija olemasolu oli jäetud hoopis mainimata.

Nägin terve rea vaatlusprotokolle, kus manukate nimed ja elukohad olid jäetud mainimata protokollil alul. See on viga, millest tuleb hoiduda. Samuti paljud ei pea tarviliseks tähendada protokollil alul kellaaega, millal algas teopaiga vaatlemine; katsekomisjon luges selle veaks.

3). Plaan. Vaatlusprotokollil täiendamise teopaigast joonestatud plaaniga on viimasel ajal muutunud kindlaks nõudeks ja sellekohaselt siis ka kõik katsumiste puhul valmistatud vaatlusprotokollid olid varustatud plaaniga. Seejuures torkas aga silma, et plaani kasutamine ja selle sidumine protokolliga sünnitas paljudele raskusi. Peatume tema juures siis lähemalt.

Plaan tuleb joonestada peale teopaiga vaatlemise lõpetamist, kuid enne protokollil kirjutamist. Joonestamiseks võetagu võimalikult avaram tükk paberit, kirjutatagu selle ülemisele veerele teopaiga aadress, joonestamise aeg ja viis ning joonestaja nimi, paremast veerest jäetagu umbes kahe sõrme laiune riba seletuste kirjutamiseks jaoks vabaks, plaan peab kandma manukate ja ametniku allkirju. Näide pealkirjast: „Mihkel Mihkelsoni Kaasiku vallas Kallaste külas asuva „Mardi” talu elumaja ning selle lähema ümbruse plaan, joonestatud konstaabel NN poolt silmamõõdu järele vaatluse puhul 19. dets. 1927. a.”

Teopaigast tuleb kanda plaanile seal olevad ehitused, neid ümbritsevad aiad ja müürid, läbi- või möödakäivad teed, tarbekorral puud, põõsad, kaevud, ojad, jõed jne, mis harilikult iseloomustab (koha maastikku, naabruses) asuvad elamud, edasi — toimitud teo kohaselt aga need esemed või õigemini esemete asupaigad, mis iseloomustavad tegu või toimijat nagu toimimisest tekkinud mitmesugused jäljed, toimijast mahajäetud asjad jne. Moodustab kuriteo tulipunkti mingisugune ehitus, siis tuleb näidata plaanil ka selle sisemine ruumide jaotus. nii välised kui sisemised ukseid, aknad, ruumes olevad asjad jne. Plaanile kantud esemed num-

merdatakse ära ja antakse neist plaani paremal veerul seletus nagu see näidatud plaanil (ilmub järgm. „E. P.“). Teatavasti võib teha teopaigast täpne plaan kindlate mõõduandmete järele või kopeerida juba olemasolevat täpset kohaplaani, kuid lubatud on ka silmamõõdulise plaani tarvitamine. Protokollis peab aga igakord tähendama ja seda kohe protokollil alul, et plaan on seatud kokku ja missuguse joonestamisviisi järgi nimelt.

Katsetel nähtud plaanid harva vastasid kõikidele eespoolloetletud nõudmistele: puudusid korrapärased pealkirjad, puudusid allkirjad, samuti seletused ja tihti küllalt olid plaanid liig sisuvaesed. Seesugused plaanid kaotavad paraku oma väärtuse.

4). Kui vaatleja valmistab teopaigast ja selle lähemast ümbrusest vähegi korraliku plaani, siis võib jätta lähema ümbruse kirjelduse protokollil sõnalisest osast julgesti välja, arvatud välja muidugi seesugused esemed, mis seisavad otsekohe ses ühenduses teoga või toimijaga ning vajavad seetõttu üksikasjalisemat seletust protokollis, näit. teo jäljed ja mahajäetud asjad, sisse-murtud ruumi ühendus eluruumidega jne. Selle asemel tuleb tähendada protokollis teopaiga aadress ja ühtlasi nimetada, et teopaiga välimus suurtes joontes on kujutatud juureselatud plaanil. Toodud näites see võiks sündida umbes järgmiselt: „NN päralt olev „Mardi“ talu, kust omaniku avalduse järele õöl vastu tänast kuupäeva pandud murdvargus toime, asub N vallas Uuekülas. Talu ehitused ja nende lähem ümbrus on kujutatud juuresoleval plaanil. Plaanil näidatud külavahe tee, mis viib N maanteele, on „Mardi“ talust 50 meetrit kaugel, „Nõmme“ talu 100 m., „Paju“ talu 200 m. ja „Muru“ talu 300 m., kuna teised talud asuvad „Mardi“ talust umbes kilomeetri kaugusel. Talu ümbritsev plankaed on 1½ meetri kõrgune. Talu eeskoda ja sahver (plaanil No No), kuhu kahjusaaaja ülesandmise järele murtud sisse, asuvad eluruumidega (v. No plaanil) ühise katuse all ja on viimastega sisemise ukse kaudu ühenduses.“ Kõik muu puht-kirjeldav osa võib jääda plaani hoo-

leks, ilma et selle all kannataks asja täius ja vormilikkus põrmugi.

5). Segase ja halvasti jäetavad protokollid, kus vaatluse tagajärgede fikseerimine sünnib plaanilt, ilma sobiva järjekorrata. See maksab nii üldiselt kui ka üksiku asja kirjeldamisest. Nii näit. kirjeldab keegi lähemalt ümbrust, siis tsentrit, siis jälle midagi, mis kuulub lähemas ümbrusse jne. Samuti — keegi kirjeldab leitud jalajälgi ja ilma et lõpetaks selle, läheb siis reejälgedele, siis tuleb üuesti taas samadele jalajälgedele, satub siit korraga mingisugusele mahajäetud esemele ja peab nüüd veel kolmas kord tulema tagasi jalajälgedele, et viia lõpule nende kirjeldus. Oleks ju palju selgem ja nõuaks kahtlemata vähem vaeva, kui kirjeldataks ühel hoobil ning järjepäraselt ära kõik, mis puudutab lähemat ümbrust ja siis asutakse tsentri juure ning samuti koondatakse ühte kohta kõik, mis on öelda jalajäljest ja siis alles võetakse käsile mõni teine jälg või muu ese. Selle järele toodud näites oleks pidanud seisma protokollil lõpus leiduv tähendus: „„Mardi“ talu koja ukse juurest viib rohkesti käidud hobuse ja inimeste teerada Uueküla tee peale välja. Tähendatud tee peal mingisuguseid selgeid jälgi leida ei ole“ enne eeskoda ning sahveri kirjeldust. Üksikute esemete kirjeldamisel soovitan pidada kinni järgmisest järjekorrast: leiupaik, suun (kui see määratav), märkus sellest, kas see ese tekkinud või sattunud leiupaigale ühenduses teoga, lähem kirjeldus. Näit. „Koja ukse kõrval paremat kätt väljastpoolt arvates seinä ääres maas leidis väike vukssaag, mida kahjusaaaja ei tunnistanud omaks. See saag on 30 sm. pikk, varustatud kollaseks värvitud kasepuust käepidemega, tera laius käepideme juurest 5 sm., lahtisest otsast 2½ sm.“

6). Leidus vaatlusprotokolle, kus asitõendused olid võetud juurduse juure vaatlusprotokollile järgneva märkusega, leidis ka seesuguseid, kus asitõendused olid jäetud võtmata hoopis. Asitõenduste võtmine tuleb tingimata tähendada vaatlusprotokollil lõpul ja seejuures nimetada iga võetud asi eraldi.

(Lõpp järgneb.)

Kas on määruste mittetundmine vabandatav ja kas on politsei kohustatud neid kodanikele alaliselt meele tuletama?

Joh. Liivak.

Tihti tuleb politseil seaduste ja määruste rikkumisega kokku puutuda, seda teab igaüks. Läheb aga ametnik isikuid, kes neid rikub, vastutusele võtma, siis sajab alati neid seletusi ja vabandusi nii palju kaela, et naha ajab kuumaks. Ja millised on siis harilikud vabandused neil puhkudel? Suuremalt osalt ikka, et ei teatud seadust, ei tuntud määrust. Kas võib aga selline vabandus olla aluseks karistusest pääsemiseks, see on suuremal osal kodanikest arusaamata ja teadmata. Tõsi küll, seaduste kohta teavad seda paljud hästi, kuna ka põhiseaduse § 4. ütleb, et keegi ei või end vabandada seaduse mittetundmisega. Seda saab ka igale selgeks teha ja seda ustakse. Olakse isegi rahul asjaoluga, et ei tule ametnikud neid alatasa meele tuletama. Sootuks teine asi on aga määrustega. Neid annavad suuremalt osalt välja omavalitsused, kus ametnikud samas piirkonnas elutsevaile kodanikele isiklikult tuntud ja seepärast arvatakse õigus olema nurisemiseks, et neile ei ole määruse olemasolu ja sisu teatatud, ja põhjustatakse seega määruste mittetäitmist. Kuid määrused ilmuvad ju samuti nagu seadusedki „Riigi Teatajas“ ja et seaduste tundmaõppimiseks ka muid paremaid teid ei ole, kui „Riigi Teataja“ lugemine, siis oleks ju üsna loogiline, et ka määruste mittetundmisega end keegi vabandada ei saa, ka sel puhul, kui neid pole tehtud igale kodanikule isiklikult teatavaks. Pealegi pannakse ju määrused, nende ilmumisel, kuulutustahvlitele välja, kus neid igaüks võib lugeda ja nendega tutvuneda, ehkki neist ajalehis palju ei kirjutata.

Millegi pärast tuntakse aga paljus kohis seadusi, mis igapäevase elu reegleid normeerivad, palju paremini kui

määrusi, vaatamata ka sellele, et määrused suuremalt osalt ainult kitsastes omavalitsuse piirkondades on maksvad, kus kodanikud vastastikku enam-vähem on tuttavad ja need isegi igapäiseis kõnelusis võivad tulla ette. Läheb aga politseinik kellegi juure, määrusriket konstateerides protokollima, siis on ikka ja alati esimeseks vabanduseks see, et neile pole keegi öelnud sarnase määruse olemasolust ehk minnakse veelgi kaugemale ja seletatakse üsna süütul ilmel, et neile pole tänavu aastal (ehk sel suvel jne.) öeldud, et tuleb seda teha või tegemata jätta (ehkki sellekohased määrused juba ammu ilmunud ja neid ennem ka täideti) ja ollakse pahatihti kurjad, et miks politsei või omavalitsused neile seda meele ei ole tuletanud. Tekib küsimus, kas on politsei või omavalitsused tõesti kohustatud kodanikele määrusi alatasa meele tuletama ja kui tihti. Muidugi, võib ju politsei seda teha ja seda on mitmel korral ka soovitavaks peetud, kuid ikõigepealt ei jõua seda alati ja teiseks harjutaks see kodanikke suurimale lohkusele, kuna siis meelega määrusi ei täideta, oodates kuni politsei tuleb ja seda meele tuletab — eks siis jõua. Pealegi alandab see politseiametnike tunduvalt kodanikkude silmis, kui ametnik alatasa koerana jookseb ja „haugub“. On ju politseiline korporatsioon see, kes valvab seaduste ja määruste täitmise järele ja võtab vastutusele eksijaid. Kui nüüd aga politsei on kohustatud kodanikele määrusi alatasa meele tuletama, siis on nende mittetundmine väga tihti vabandatav ja sel puhul ei saaks politsei põrmugi otstarbekohaselt tegutseda, vaid pigemini küll lapsehoidjana, kes enne meelitab, siis manitseb, siis andestab ja lõpuks alles kaebab, karistuse otstarbel.

Spordi alalt.

Tallinna politsei kergejõustiku võistlused.

Tallinna politsei spordiringi korraldusel peeti 20. ja 21. juunil E. S.-S. „Kalevi“ väljal Tallinna politseivahelised kergejõustiku võistlused, mis kujunesid ühtlasi katsevõistlusteks meeskonna kokkusead-

miseks 2. ja 3. juulil Riia—Tallinna politsei suurvõistlustele. Osavõtjaid oli Tallinna-Harju prefektuurist ja politseikoolist kokku 33, mis näitab kergejõustiku suurt läbilöövust nii väikesearvulises ametkonnas kui politsei. Vaadeldes saavutusi ja

ebaõnnestunud võistluseaegset ilmastiku, eriti teisel võistluspäeval, kus sõna tõsises mõttes porilombis tuli võistelda, peab konstateerima politseisportlastes seda suurt võidutahet ja enesesundi selliste tagajärgede saavutamises, mille eest ei tarvitseks häbi tunda isegi rahvusvahelistel võistlustel. Kõigil 11-el võistlusalal murustati senised politsei rekordid ja lisaks ületati raskusheites (12,5 kg.) uus eesti rekord 15:86,0.

Talve ja kevade jooksul on enda kallal tiikk tööd teinud ja silmapaistvat edu saavutanud: Villo, Pupart, Teearu ja Lehova. Vormi tõusul on Säär ja Steinberg. Politseikooli kõrg. klassi kasvandik Laurson, meie kodumaa parim keskmaajooksja, ei suutnud porise raja tõttu omi parimaid võimeid näidata, aeg 4:20,2 on aga tagatiseks tema vormisolekule. Politseikooli abikomissar Tamm kannatab kiiruse puuduse all, samuti ei ole varakevadel ta ennast kunagi suutnud läbi lüüa, tõustes oma suurvormi alles hilja sügisel. Kasvandik Torbeck näitas end tüseda all-round man'ina, näidates end ka tüseda 1500 mtr. jooksjana. Tõmbenumbritena osutusid 100 mtr. jooks, granaadiheide ja kõievedu, kus politseikooli ürgjõu suur-saavutused varisesid prefektuuri meeskonna tehnika ründamisel. 4×100 mtr. teatejooks kujunes parimate sprinterite (Tiisfeldt, Tamm, Villo, Pupart) puhtaks võiduks, arvestades loikudes seisva raja mõju vähemalt 2 sek., on teatejooksu ajad täiesti rahuldavad. Võistlusil mängis Tallinna-Harju prefektuuri orkester. Igal alal annetati spordiringi poolt kolmele võitjale nägusad auhinnad, mida toimetas

võistluste peakohtunik inspektor A. Tamman.

Tehnilised tagajärjed.

100 mtr. I abikomissar Tiisfeldt 11,4 (rek.), II abik. Tamm 3,5 mtr. järel ja III v. kordnik Villo 3,75.

400 mtr. I abik. Tiisfeldt 52,3 (rek.), II v. kordn. Villo 53,3, III abik. Tamm 54,1.

1500 mtr. I. kasvandik Laurson (4:20,2 (rek.); II abik. Tiisfeldt 4:23,4, III kasv. Torbeck 4:28,8.

3 km. kõik rakmes. I kordn. Säär 17:07,9, II kasv. Rohi 19:37.

4×100 mtr. teatejooks. I. Tall. pol. sp. ring 47,0 (rek.), II prefektuur 50,1, III pol. kool 10 mtr.

Kuultõuge. I v. kordn. Neumann 13,29 (rek.), II allkonst. Oissar 11,58, III konst. Teearu 10,68.

Ketas. I. konst. Teearu 39,38 (rek.), II v. kord. Neuman 35,55, III kasv. Torbeck 33,39.

Raskus (12,5 kg.). I v. kord. Neuman 15:81 (rek.) II konst. Teearu 15:28, III kasv. Tamm 14:44.

Granaat (varrega). I konst. Lehova 63,90 (rekord), II v. kord. Neuman 62,21, III kasv. Tamm 56,70.

Kaugush-ga. I konst. Pupart 6 m. 33 (rek.), II konst. Steinberg 6:02 mtr., v. kordn. Villo 5:83 mtr.

Kõrgus-h-ga. I konst. Steinberg 1:65 (rek.), II v. kordn. Villo 1:60 mtr., III kasvandik Tamm 1:55 mtr.

Kõievedu. Tallinna-Harju prefektuur 2:0. Koosseis: Lehova, Oissar, Saar, Eller, Villo, Pupart, Teearu, Neuman. Politseikool: Torbeck, Tamm, Nõmm, Tigannik, Tahvel, Romet, Kaur ja Rinne.

Laskevõistlused Võru ja Petseri politsei spordiringide vahel.

10. juunil s. a. peeti Võrus 7. jalaväe rügemendi laskeplatsil Võru politsei spordiringi korralduse, Võru ja Petseri politsei spordiringide vaheline laskevõistlus.

Võistluste kava oli järgmine:

1) Üksik laskmine saksa „Mauser“ vintpüssidest 150 meetri kaugusse 12-ringilisse märki püsti, põlvelt ja lamades, igast asendist 5 lasku, kokku 15 lasku. Silmade koosumma ei võinud vähem olla kui 120 silma;

2) püstolitest „Browning“ kal. 7,65 — 25 meetri kaugusse 10 ringilisse märki

püsti vabalt käelt 15 lasku, kusjuures silmade kogusumma alammääraks oli 70 silma;

3) montekristodest kal. 6 m/m. — 25 meetri kaugusse rahvusvahelisse märki püsti käelt 15 lasku.

Laskurite arv oli piiratud igal alal 4 laskuri peale kummastki spordiringist. Osavõtjad olid Võru politsei spordiringist 5 ja Petseri spordiringist 6.

Laskmises vintpüssidest omandasid kohiti:

1) van. assistent Julius Ennok 143 silma (Võru politsei spordiring).

2) konstaabel Aleksander Juhkental 136 s. (Petseri pol. spordiring).

3) konstaabel August Peetson 135 s. (Võru politsei spordiring).

4) van.-kordnik Paul Purga 135 s. (Võru politsei spordiring).

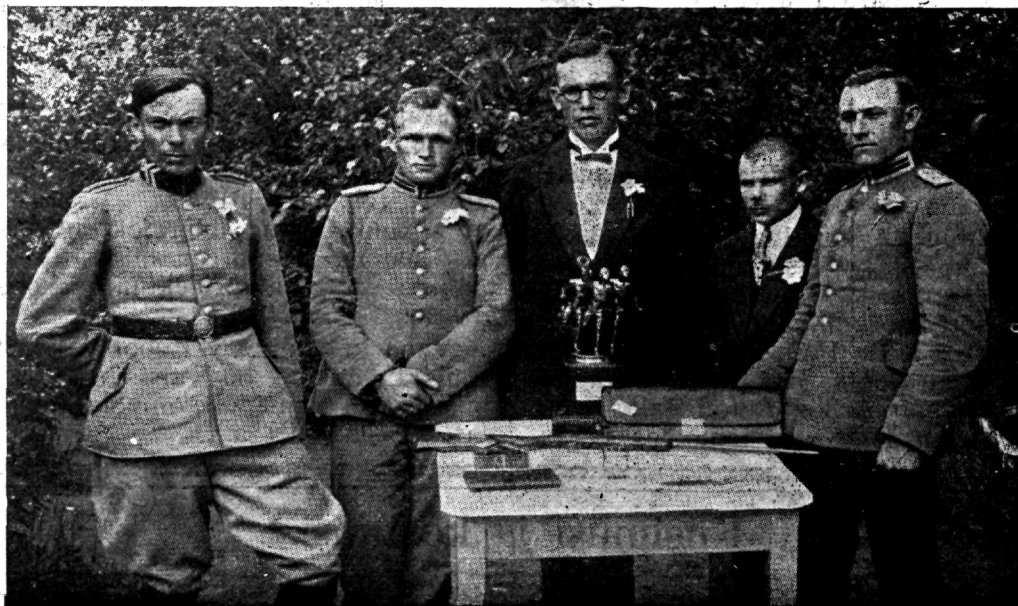
Laskmises püstolitest said kohti:

1) konstaabel August Peetson 112 s. (Võru politsei spordiring).

Võistlejatele annetati auhindu, mis olid pandud Võru ja Petseri politsei spordiringide poolt ühiselt välja järgmiselt:

1. auhindadeks olid: vintpüssidest — montekristo-püss; püstolitest — revolver „Browning” kal. 6,35, montekristodest — portfell; kõik esimesed auhinnad olid kaunistatud hõbeplaatidega ja varustatud vastava pealkirjaga;

2. auhindadeks olid: vintpüssidest —

Võru ja Petseri politse: spordiringide vahelisel laskevõistlustel auhindade saavutajad.

Vasakult: van.-kordnik A. Hermann (Petseri), konstaabel A. Juhkenthal (Petseri); van.-assistent J. Ennok (Võru), van.-assistent J. Mägi (Võru), konstaabel A. Peetson (Võru).

2) van.-assistent Juhan Mägi 108 s. (Võru politsei spordiring).

3) van.-kordnik Arnold Herman 105 s. (Petseri pol. spordiring).

4) van.-assistent Julius Ennok 96 s. (Võru politsei spordiring).

Laskmises montekristodest omandasid kohti:

1) van.-assistent Julius Ennok 69 s. (Võru politsei spordiring).

2) van.-kordnik Arnold Herman 66 silma (Petseri politsei spordiring).

3) konstaabel August Peetson 61 s. (Võru politsei spordiring).

4) van. kordnik Paul Purga 61 s. (Võru politsei spordiring).

lauakell; püstolitest — rahatasku; montekristodest — hõbe-paherinuga.

Peale eelpool nimetatud auhindade oli poliitilise politsei Petseri jaoskonna ametkonna poolt annetatud rändauhind parimale püstolist laskurile. Auhind kujutab kolme jooksa gruppi pronksist tampepuust alusel. Auhinna omandas konstaabel August Peetson (Võru politsei spordiring), mida tuleb kaitsta kolm aastat järgimööda ehk viis aastat vaheldumisi.

Peale laskevõistluse jagas Võru-Petseri prefekt auhinnad võitjatele välja, sealjuures rõhutades laskeoskuse tähtsust politsei spordi osas.

H. R.

Ametlik osa.

Käskkirjaga 23. juunist s. a. nr. 44. sise- ministriumile

on avaldatud teadmiseks vabariigi valit-
suse otsus 20. juunist s. a. (prot. nr. 57
p. VIII):

„Vabariigi valitsuse otsuse 30. aprillist
1924. a. (protokoll nr. 42 p. VII) osaliseks
muutmiseks määrata arvates 1. juunist
kuni 1. septembrini iga aasta laupäeviti
ja jaanilaupäeval: 1) tööajaks riigiasutus-
te kantseleides 5 tundi päevas kella 8 ku-
ni 13 ja 2) kantseleide lahtioleku ajaks
publikule 2 tundi kella 10—12.“

Politseidirektori käskkirjaga 26. juunist s. a. nr. 10.

on avaldatud 22. juunil s. a. politseikooli
kõrgema klassi kursuse lõpetanud kas-
vandikkude nimekiri, kes 1. juulist s. a.
arvates teenistuskohdadele määratud:

Bernhard Kolk, Peeter Kirs, Voldemar
Meltsas, Jaan Roots, Jüri Bakhoff, August
Kaur, Voldemar Ariko, Anton Salu, Ernst
Otsing, Johan Tõnisson, Johannes Teras,

Richard Rosenberg, Konstantin Luug,
August Torbek, Johannes Kõks, Julius
Maandi, Karl Laurson, Alfred Rägaberg,
Friedrich Kesker, Jaan Rinne, Hugo Oja,
Konstantin Kirschberg, Karl Ree, Arnold
Milles.

Allpool nimetatud politseiametnikud,
kes 22. juunil s. a. politseikooli kõrgema
klassi kursuse lõpetanud, on komandeerit-
tud tagasi kohtadele, arvates 6. juulist
s. a.:

Konstaablid: Ervin Reimann, Richard
Vosmi, Oskar Tomberg, Tõnis Nõmm,
Julius Pauskar, Gustav Nau, Karl Tiri, as-
jaajaja Johannes Tamm.

Viljandi-Pärnu abiprefektuuri asjaaja-
ja Johannes Tamm on määratud kons-
taabliks sama abiprefektuuri koosseisu,
arvates 1. juulist s. a.

Vana-Põltsamaa rajooni konstaabel
Tõnis Feldmann on vabastatud ametist
oma palvel pensionile mineku puhul, ar-
vates 1. juulist s. a.

Küsimusi ja kostmisi.

H. T. Küsimused. Missuguse karistu-
se alla kuulub koolijuhataja selle eest, kui
ta haarab koolipoisi kraest kinni ja viru-
tab selle nii tugevasti vastu põrandat, et
selle suust ja ninast verd jookseb. Poiss
ähvardanud õues vallatusega koolijuhata-
ja tigidat koera maha lüüa, kui see
kallale tuleb, mille eest siis järgnenud
mainitud toores karistus. Kas võib selle
üle kaebust tõsta ainult poisi isa või jälle
võib vallakoolivalitsus — nüüd vallava-
litsus selle üle juurdlust tõsta.

2) Missuguse karistuse alla kuulub
koolijuhataja, kui ta jagab koolipoisile
oma toas vitsahirmu. Kas tuleb teha nii-
sugusest juhtumusest prokuratuurile tea-
tavaks?

Vastused. 1) R. n. s. § 142 ettenäh-
tud karistuse alla. Kaebuse tõstmise õi-
gus on ainult kannatajal.

2) R. n. s. § 142 ettenähtud karistuse
alla. Süüdistuse asi allub rahukohtuni-
kule ning kaebajaks võib olla ainult kan-
nataja.

Väljaandja: Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus. Vastutav toimetaja: E. Maddison.

Tegev toimetaja: O. Angelus.

K u u l u t u s i .

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised
isikutunnistused:

Martinson, Hedvig Nikolai t., v. a.
Pärnu maak. pol. linna jsk. ülemalt 9. 11.
23. a. nr. 2020. (3974)

Jürgenson, Mihkel Mari p., v. a. Pärnu
linna pol. jsk. ülemalt 1923. a. nr.
906/31867. (3975)

Rapusk, Anna Jaani t., v. a. Võlla val-
laval. 26. 10. 20 a. nr. 174. (3977)

Rikson, Marie Hendriku t., v. a. Pärnu
linna politsei ülemalt 13. 11. 19 a. nr.
4609. (3978)

Siitam, Johan Karli p., v. a. Pärnu linna
pol. ülemalt 16. 7. 20 a. nr. 11574.
(3980)

- Matvejev, Matvei, v. a. Laura vallaval. 18.9. 23 a. nr. 499/34. (4750)
- Jeets, Johan-Voldemar Joh. p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 1. 8. 21 nr. 13686. (3982)
- Mell, Arnold Mihkli p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 2083. (3983)
- Dulits, Marta Vlad. t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 25. 11. 19 a. nr. 704. (3985)
- Vidjakin, Vladimir. (3979)
- Liivamägi, Olga, v. a. Petseri vallaval. 27. 1. 21 a. nr. 186/39. (4751)
- Tsopatalo, Aleksander, v. a. Vilo vallaval. 17. 2. 27 a. nr. 99. (4751)
- Linnas, Karl, v. a. Rootovo vallaval. 19.5. 24 a. nr. 352. (4752)
- Linnas, Marta, v. a. Rootovo vallaval. 6. 9. 20 a. nr. 4626. (4752)
- Dmitrov, Ivan, v. a. Rootovo vallaval. 30. 1. 24 a. nr. 41. (4753)
- Agranomov, Tatjana, v. a. Panikovitshi vallaval. 26. 1. 21 a. nr. 744. (4754)
- Krushkov, Mihail. (4755)
- Mäe, Ivan, v. a. Petseri vallaval. 1. 2. 21 a. nr. 74/41. (4756)
- Jänes, Anna, v. a. Petseri vallaval. 4. 2. 21 a. nr. 119/42. (4757)
- Uibosaar, Andrei, v. a. Petseri vallaval. 1921. a. nr. 189. (4758)
- Uibosaar, Akulina, v. a. Petseri vallaval. 6. 9. 20 a. nr. 114. (4758)
- Toomik, Anna, v. a. Petseri vallaval. 8. 2. 21 a. nr. 190. (4758)
- Kürsa, Katariina, v. a. Panikovitshi vallaval. 10. 1. 21 a. nr. 48. (4759)
- Kärmas, Leena, Madise t., v. a. Anija vallaval. 5. 4. 22 a. nr. 55. (4854)
- Kress, Karl Andrese p., v. a. Türi alevival. 1927. a. nr. 53. (4855)
- Sljatsin, Elli Jakobit., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 3. 1. 25 a. nr. 459. (4857)
- Lauding, Maria Jüri t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 17. 12. 19 a. nr. 16641. (4858)
- Tshehomov, Feodor, v. a. Kopli pol. jsk. ülemalt 1925. a. nrr. 575. (4859)
- Prähla, Agathe Kristjani t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 7. 9. 22 a. nrr. 285. (4860)
- Kull, Konstantin, v. a. Kopli pol. jsk. ülemalt 10. 12. 25 a. nr. 708. (4861)
- Zepfer, Margarethe Jaani t., v. a. Kopli pol. jsk. ülemalt 7. 1. 25 a. nr. 15/195208. (4862)
- Küngas, Anna Karli t., v. a. Rakvere pol. ülemalt 16. 11. 20 a. nr. 357. (4863)
- Fageström, Ilse, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt, nr. 1620. (4864)
- Petrovitsch, Liina, v. a. Narva linna pol. ülemalt 1919 a. nr. 4876. (4865)
- Härm, Pauliine Johani t., v. a. Roela vallaval. nr. 788. (4866)
- Rammol, Marie Johani t., v. a. Kloostri vallaval. 7. 12. 21 a. nr. 1740. (4867)
- Bremer, Karl, v. a. Kopli pol. jsk. ülemalt 1923. a. nrr. 304. (4868)
- Kirilovitsch, Helene, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 9. 3. 20 a. nr. 10832. (4869)
- Jaksin, Osip, Ivani p., nr. 318. (5473)
- Soharin, Ivan Andrei p., nr. 562. (5473)
- Laurison, Mart Mihkli p., nr. 651. (5473)
- Paap, Liine Gustavit., nr. 459. (5473)
- Kolpakov, Ivan Osipi p., nr. 221. (5473)
- Martinson, Johannes Karli p., nr. 24. (5473)
- Kull, Friedrich Jeremia p., Nr. 98. (5473)
- Lutsihina, Elisaveta Feodori t., nr. 269. (5473)
- Pagarev, Ivan Vassili p., nr. 935. (5473)
- Otsalt, August Liisa p. (5473)
- Viedebaum, Preedik Jüri p., v. a. Esna vallaval. 26. 2. 26 a. nr. 23. (5831)
- Sark, Julie Hindreku t., v. a. Anna vallaval. 7. 2. 19 a. nr. 14. (5834)
- Mauer, Maria Reinu t., v. a. Paide linna pol. ülemalt 12. 12. 19 a. nr. 1094. (5924)
- Grünmann, Marie Jaani t., v. a. Veinjärve vallaval. 8. 5. 25 a. nr. 1167.
- Kitter, Karla Reinu p., v. a. Veinjärve vallaval. 5. 10. 23 a. nr. 285.
- Reinok, August Jüri p., v. a. Adavere vallaval. 1919 a. nr. 559. (6118)
- Pentson, Marie Otto t., v. a. Kohila vallaval. 24. 12. 19 a. nr. 666. (6261)
- Nigul, Leonhard Karli p., v. a. Sõmeru vallaval. 11. 1. 24 a. nr. 201.

- Jürgenson, Otto, v. a. Mäo vallaval. 24. 12. 20. a. nr. 449. (6481)
- Mölder, August Ferdinandi p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 23. 3. 25 a. nr. 271. (6483)
- Blum, August Jaani p., v. a. Veinjärve vallaval. 21. 5. 19 a. nr. 813. (6541)
- Valde, Voldemar Gustavi p., v. a. Kuksema vallaval. 14. 11. 24 a. nr. 381. (6543)
- Maripuu, Ado Mihkli p., v. a. Võhmuta vallaval. 25. 3. 20 a. nr. 383. (6593)
- Lustverk, Kristjan Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 26. 3. 20 a. nr. 8086. (6595)
- Pimpernell, Mart Jaani p., v. a. Veinjärve vallaval. 15. 10. 20 a. nr. 729. (6643)
- Karelson, Ksenja Juhani t., v. a. Veinjärve vallaval. 5. 5. 25 a. nr. 1158. (6671)
- Mandel, Juhan Tooma p., v. a. Esna vallaval. 1926 a. nr. 113. (6688)
- Schmiedemann, Gustav Otto p., v. a. Esna vallaval. 26. 5. 25 a. nr. 85. (6689)
- Mischalagin, Maksim Kupriani p., v. a. Mustvee alevival. 10. 7. 22 a. nr. 78. (6712)
- Ventsel, Voldemar Johannese p., v. a. Kirna vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 80. (6711)
- Brandt, Jaan Jaani p., v. a. Vigala vallaval. 24. 10. 23 a. nr. 91. (6650)
- Preimann, Jaan Jüri p., v. a. Sipa vallaval. 10. 3. 20 a. nr. 215. (6651)
- Pastla, Marie Mihkli t., v. a. Sipa vallaval. 16. 1. 20 a. nr. 163. (6653)
- Juhkam, Jaan Madise p., v. a. Vigala vallaval. 31. 12. 24 a. nr. 263. (6654)
- Alt, Kustas Voldemari p., v. a. Velise vallaval. 28. 1. 20 a. nr. 116. (6655)
- Pihelgas, Madis Madise p., v. a. Vigala vallaval. 3. 10. 25 a. nr. 393. (6656)
- Kartau, Jaan Jaani p., v. a. Kolovere vallaval. 14. 3. 23 a. nr. 92. (6658)
- Pikkan, Marie Jüri t., v. a. Märjamaa vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 226. (6661)
- Parek, Maria Jaani t., v. a. Märjamaa vallaval. 12. 3. 20 a. nr. 818. (6662)
- Tamberg, Hans Karli p., v. a. Märjamaa vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 370. (6663)
- Mätas, Jakob Ennu p., v. a. Kihnu vallaval. 22. 3. 20 a. nr. 108. (7230)
- Birkfeldt, Liisa Jüri t., v. a. Kärü vallaval. 7. 1. 20 a. nr. 549. (7231)
- Martson, Jüri Hansu p., v. a. Seliste vallaval. 16. 12. 19 a. (7233)
- Kaanits, August Karli p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 5. 7. 23 a. nr. 1478. (7236)
- Lossmann, Johannes Jüri p., v. a. Tori vallaval. 1920 a. nr. 890. (7237)
- Kilt, Johan Hendriku p., v. a. Tori vallaval. 1922 a. nr. 103. (7238)
- Kukk, Aleksander Jüri p., v. a. Taali vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 217. (7240)
- Sander, Hendrik Hendriku p., v. a. Kilingi vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 81. (7241)
- Karpis, Liisa Mihkli t., v. a. Tahkuranna vallaval. 1. 3. 20 a. nr. 99. (7242)
- Limberg, Aleksander Ludvigi p., v. a. Paldiski jsk. pol. abikomissariit 9. 12. 26 a. nr. 570. (8340)
- Ventsel, Julie Johani t., v. a. Paldiski linna pol. ülemalt 26. 11. 19 a. nr. 222. (8342)
- Kallas, Olev Jaani p., v. a. Paldiski linna pol. ülemalt 2. 12. 19 a. nr. 360. (8347)
- Nordström, Johannes Ado p., v. a. Pakri vallaval. nr. 110. (8349)
- Valdt, Elisabeth Toomase t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 1845. (8350)
- Pivkan, Priidik Maria p., v. a. Särevere vallaval. 7. 12. 26 a. nr. 240. (8794)
- Reinhaus, Mihkel Liisa p., v. a. Lelle vallaval. 27. 2. 20 a. (8796)
- Kegel, Jakko Hansu p., v. a. Kärü vallaval. 24. 8. 23 a. nr. 95/051756. (8798)
- Nestor, Leena Jaani t., v. a. Särevere vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 1047. (8800)
- Lung, Anette Kustase t., v. a. Särevere vallaval. 30. 12. 19 a. (8801)
- Bamberg, Jaan Maie p., v. a. Kärü vallaval. 13. 12. 21 a. nr. 1006. (8802)
- Kiviste, Georg Georgi p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 28. 5. 20 a. nr. 23291-a. (8803)
- Reinaus, Albert Maria p., v. a. Viljandi linna pol. jsk. ülemalt 20. 1. 27 a. nr. 3438. (8804)
- Lasma, Aleksander, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 1926. a. nr. 1398. (10556)
- Laes, Jaan, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 23. 3. 20 a. nr. 9160. (10557)

- Ginemann, Alfred, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 24. 3. 20 a. nr. 9215. (10558)
- Birk, Roland, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 10. 11. 25. a. nr. 2137. (10559)
- Baumann, Johannes, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 2. 2. 23 a. nr. 378. (10560)
- Paju, Helene, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 24. 11. 20 a. nr. 11996. (10561)
- Giismann, Johannes, v. a. Tallinna linna pol. 1. jsk. ülemalt 27. 2. 25 a. nr. 667. (10562)
- Vellner, Elmar, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 2. 11. 26 a. nr. 1026. (10563)
- Schmidt, Elfriede, v. a. Narva linna pol. ülemalt 1919 a. (10564)
- Rukholm, Voldemar, v. a. 1. jsk. politseikomissariit Tallinnas 1927 a. nr. 2920. (10565)
- Josua, Helene, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 6. 2. 19 a. nr. 5181 (10566)
- Viidik, Arnold, v. a. 1. jsk. politseikomissariit Tallinnas 7. 1. 27 a. nr. 1728. (10567)
- Nurk, Helene, v. a. Tallinna linna politsei 1. jaskonna ülemalt 28. 1. 25 a. nr. 254. (10568)
- Ilmveier, Loviise, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 23. 2. 22 a. nr. 15307. (10569)
- Kruus, Hendrik, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 30. 10. 20 a. nr. 10301-a. (10570)
- Jalaja, Paavel, v. a. Kõrgesaare vallaval. 1927 a. (10541)
- Reose, Villem, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 10. 1. 23 a. nr. 487. (10543)
- Tals, August, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 1919 a. nr. 5429. (10544)
- Sternbeck, Arnold, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 12. 2. 25 a. nr. 529. (10544)
- Rotschildt, Edu, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 1919 a. nr. 1842. (10545)
- Leaks, Vladimir, v. a. Kohila vallaval. 12. 4. 23 a. nr. 92. (10546)
- Lauk, Karl, v. a. Nõmme jsk. politseikomissariit 31. 1. 27 a. nr. 1292. (105475)
- Isikutunnistuse blankett nr. 545442. (10549)
- Rätsepp, Hugo, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 22. 5. 24 a. nr. 2729. (10548)
- Kerves, Leopold, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 14. 7. 25 a. nr. 1497. (10550)
- Korbmann, Helene, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 5. 2. 20 a. nr. 1980. (10551)
- Jakobus, Johannes, v. a. 1. jsk. politseikomissariit Tallinnas 25. 1. 27 a. nr. 2237. (10552)
- Praker, Kristofor, v. a. 1. jsk. politseikomissariit Tallinnas 14. 2. 25 a. nr. 554. (10553)
- Seitton, Pauliine, v. a. 5. jsk. politseikomissariit Tallinnas 12. 4. 26 a. nr. 555. (10555)
- Niinepuu, Anna, v. a. Ambla vallaval. 26. 1. 20 a. nr. 632. (10885)
- Elbrei, Daniel, v. a. Liigvalla vallaval. 25. 9. 20 a. nr. 983. (10886)
- Nurkel, Amalie, v. a. Albu vallaval. 7. 11. 21 a. nr. 150. (10887)
- Rudsit, Erich, v. a. 1. jsk. politseikomissariit Tallinnas 21. 1. 27 a. nr. 2069. (10888)
- Pärtelson, M., v. a. Ambla vallaval. 24. 11. 23 a. nr. 257. (10889)
- Taevere, Jaan, v. a. Nõmküla vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 296. (10890)
- Kruusberg, Voldemar, v. a. Lehtse vallaval. 27. 5. 20 a. nr. 913. (10891)
- Needer, Jakob, v. a. Tapa pol. jsk. ülemalt 8. 12. 19 a. nr. 109. (10892)
- Vikerpuur, Jaan, v. a. Rae vallaval. 31. 8. 26 a. nr. 137. (10893)
- Kruuse, Leonhard, v. a. Albu vallaval. 3. 5. 20 a. nr. 1133. (10894)
- Saalveel, Joh., v. a. Ambla vallaval. 18. 3. 20 a. nr. 699. (10895)
- Lalling, Ida, v. a. Tapa pol. jsk. ülemalt 8. 12. 19 a. nr. 353. (10897)
- Reinberg, Gustav, v. a. Nõmküla vallaval. 4. 3. 22 a. nr. 1205. (10897)
- Mets, Albrecht, v. a. Albu vallaval. 8. 3. 23 a. nr. 27. (10898)
- Damm, Valfried, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 1. 12. 19 a. nr. 196. (10899)
- Romm, Johannes Tooma p., v. a. Vihula vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 552. (10906)
- Sippa, Johannes Joosepi p., v. a. Vihula vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 43. (10907)
- Tihkam, Robert Aleksandri p., v. a. Vihula vallaval. 9. 8. 22 a. nr. 97. (10907)

- Ottensson, August Johannese p., v. a. Veinjärve vallaval. 9. 2. 23 a. nr. 53. (6378)
- Saarmann, Rein Jüri p., v. a. Väätša vallaval. 31. 1. 20 a. nr. 542. (10908)
- Lensmann, August Jaani p., v. a. Palmse vallaval. 23. 2. 22 a. nr. 1134. (10910)
- Lingkreim, Eduard Johani p., v. a. Vihula vallaval. 27. 5. 20 a. nr. 1037. (10909)
- Kõrk, Emil Magnuse p., Palmse vallaval. 11. 1. 22 a. nr. 1115. (10911)
- Värik, Mihkel, v. a. Kärla vallaval. 11. 2. 27 a. nr. 11. (11452)
- Hääl, Sergei, v. a. Kaarma-Suure vallaval. 21. 1. 22 a. nr. 890. (11453)
- Mägi, Sohyia, v. a. Loona vallaval. 20. 1. 20 a. nr. 119. (11454)
- Affik, Jaan, v. a. Loona vallaval. 16. 1. 20 a. nr. 100. (11455)
- Käi, Luise, v. a. Mustjala vallaval. 21. 4. 25 a. nr. 298. (11457)
- Mäik, Mihkel, v. a. Tall. linna pol. sadama jsk. ülemalt 31. 8. 20 a. nr. 834. (11458)
- Mägi, Helene, v. a. Pihtla vallaval. 26. 11. 20 a. nr. 767. (11459)
- Rahnel, Aleksander, v. a. Pihtla vallaval. 26. 1. 23 a. nr. 89/2781. (11460)
- Famm, Aleksei, v. a. Pihtla vallaval. 31. 1. 20 a. nr. 387. (11461)
- Mihkelson, Vilhelmine, v. a. Loona vallaval. 13. 2. 20 a. nr. 401. (11462)
- Berens, Aleksander, v. a. Kaarma-Suure vallaval. 8. 5. 20 a. nr. 81. (11463)
- Lauk-d'Auvray, Otto Richardi p., v. a. 6. jsk. politseikomissariit Tallinnas 30. 8. 27 a. nr. 486. (11551)
- Grünbaum, Margarete Alfredi t., v. a. 6. jsk. politseikomissariit Tallinnas 18. 3. 27 a. nr. 1743. (11552)
- Vipper, Rudolf Antoni p., v. a. Vao vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 63. (11553)
- Raudheidning, Leida Gustavi t., v. a. Otepää vallaval. 11. 6. 24 a. nr. 264. (11554)
- Normann, Andres Johani p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 15. 11. 21 a. nr. 11200. (11676)
- Kiik, Kustas Jaagu p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 22. 6. 25 a. nr. 644. (11677)
- Enno, Karl Kristjani p., v. a. 3. jsk. politseikomissariit Tartus 22. 11. 27 a. nr. 1211. (11678)
- Liibeck, Hugo Aleksandri p., v. a. Laeva vallaval. 25. 3. 27 a. nr. 20. (11679)
- Õunapuu, Ida-Karoline Johani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 31. 12. 19 a. nr. 6403. (11681)
- Köst, Oskar-Arnold Aleksandri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 29. 12. 24 a. nr. 3166. (11682)
- Nikiforov, Adele Karli t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 4821. (11683)
- Luha, Aleksander Jaani p., v. a. Raadi vallaval. 1. 2. 27 a. nr. 17. (11684)
- Kiima, Karl Jüri p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 3. 1. 20 a. nr. 5924. (11686)
- Aamer, Adele-Elisabeth Juhani t., v. a. 3. jsk. politseikomissariit Tallinnas 29. 10. 26 a. nr. 1597. (11687)
- Tillo, Anna Georgi t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 4549. (11688)
- Kerbe, Jakob Johani p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 1. 7. 24 a. nr. 492. (11689)
- Tshernv, Apolloni Foma p., v. a. 3. ask. politseikomissariit Tartus 21. 7. 26 a. nr. 192. (11690)
- Prants, Hugo Mardi p., v. a. Raadi vallaval. 8. 5. 23 a. nr. 53. (11693)
- Kõiv, Hans Jakobi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 3. 1. 20 a. nr. 6488. (11694)
- Fomenkov, Aleksander Foma p., v. a. Irboska vallaval. 15. 7. 24 a. nr. 433. (11695)
- Kukkers, Karoliine Jaani t., v. a. Vaikna vallaval. 28. 12. 19 a. nr. 429. (11880)
- Kliss, Mihkel Mihkli p., v. a. Oru vallaval. 22. 4. 20 a. nr. 449. (11881)
- Käer, Paul Andruse p., v. a. Haapsalu linna politseikomissariit 13. 1. 27 a. nr. 812. (11882)
- Unt, Anette Karli t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 4. 2. 21. a. nr. 16750. (11883)
- Sepp, Johannes Antoni p., v. a. Sinalepa vallaval. 20. 11. 23 a. nr. 127. (11884)
- Saalin, Jaan Priidiku p., v. a. Lähtru vallaval. 27. 12. 19 a. nr. 99. (11885)
- Remmelmann, Karl Ado p., v. a. Sutlepa vallaval. 7. 2. 24 a. nr. 3. (11887)